

Verzinken in zwarte schaduwen van haat en miskenning, van hoon en pijn, tot straks de zwarte nacht over Hem valt van den eeuwigen nacht aan het kruis.

Kerstfeest — zoo noemen we het. En terecht. Maar vergeet het nooit één oogenblik, gij begenadigde zondaar, die door het wonder van deze geboorte zijt herboren tot levende hoop en lichtende heerlijkheid — vergeet het nooit, dat deze uw heerlijkheid voor Hem is geweest een offer. Een pijn. Zelfontlediging. Verzinking, tot Hij afgedaald was zoo diep als gij verloren laagt, om u te kunnen grijpen en verlost binnen te leiden in de nieuwe heerlijkheid van het kindschap van God.

Kerstfeest — geboren uit Kerstvernederig. Licht, maar geworden uit een ondergaan in diepten van nacht en donkerheid.

Als het feest mag worden voor uw ziele, kniel dan eerst diep voor Hem neer, die uit Zijn donkerheid u het licht heeft gemaakt. Kniet dan en aanbid, opdat Hij op dit komende Christusfeest verheerlijkt worde.

Zóó zette uw Kerstfeest in.

Maar door dit gaan naar den nacht der vernedering en van de pijn heeft de Zoon Gods het licht doen geboren worden voor de Zijnen.

Een onzer tekenswaarders heeft het treffend gesymboliseerd door zijn uitbeelding van de ontmoeting van het Christuskind en de herders van Bethleem. In den beestenstal vinden ze het Kindeke, in den nacht. Daar ligt het met Maria, Zijn moeder. Jozef heeft een licht omhoog, opdat de herders het Kindeke goed zullen kunnen zien.

En het is ook licht in den stal en om de kribbe. Stralend licht. Maar als ge goed ziet, ontdekt ge het geheim, vanwaar dat licht ontspringt. Het is niet van de lamp, die Jozef heurt — het straalt van het Kindeke zelf uit. Van Hem is dat wonderlijke licht. Het vult den stal. Het overschijnt de herders. En het schijnt diep in hun hart, zoo dat ze heengaan, lovend en dankend voor alles, wat ze hebben gehoord en gezien.

Dát is het Kerstfeest. Het is het feest van het licht.

Het is in deze dagen, donker en somber, omgeschadwd door nevelen en donkerheid, vol gemaakt van licht. Kleinig en gezellig, vrolijk en blij.

Maar het licht gaat van het Kind in de kribbe uit. Het licht der genade. Der vergeving. Der gemeenschap met God. Der wetenschap, dat de breuk is weggenomen; dat de schuld is verzoend; dat voor al de nooden van het leven er hulp is bij God; dat in het sterven er een weg zal zijn naar de eeuwige heerlijkheid.

Dát is het Kerstfeest: God geeft het licht. Daar is uit 's werelds duistere wolken een licht der lichten opgegaan.

En toch, zal het Kerstfeest zijn, zal het wonder van Bethleem feest worden voor den zondaar, dan moet er nog iets anders zijn.

Of vanwaar is het anders te verstaan, dat er zoovelen zijn, voor wie het géén feest is bij de wetenschap dezer dingen?

Vanwaar, dat er zoovelen zijn, die jaar na jaar in het donker leven en nooit komen tot het licht en tot de blijde wetenschap, dat hun zonden zijn verzoend, en dat ze in het Kind van Bethleem een Borg voor hun schuld hebben en een Redder van het eeuwig verderf van den nacht der hel?

Wel, omdat ze steeds verzuimen, den gang te maken naar de kribbe.

Dat licht, dat over de herders viel en dat scheen tot diep in hun ziel, bestraalde hen alleen daardoor, dat ze het besluit hadden genomen, heen te gaan naar Bethleem en te zien, wat hun de Heere verkondigd had.

Daar moet de trits zijn in uw leven.

Eerst het Kerstfeest, de geboorte van Gods Zoon. Dan de Kerstgang door het geloof; het gaan naar het Kind met aanboudend gebed en geloof. En daarna het Kerstfeest.

Er zijn menschen, die van deze dingen kennis nemen zonder meer ooit te doen. Ze zijn als de kijkers in de drukke winkelstraat voor de spiegels. Ze bewonderen de heerlijkheden, die daarachter uitgesteld liggen, maar binnen gaan ze niet en koopen doen ze niet.

Zóó zijn er, die van ver staan kijken door de spiegelruit van het Woord, maar nooit verder komen dan zien en verder gaan. Misschien, door

dat ze niet echt aan deze heerlijkheden behoefte hebben. Of misschien, dat zij anderen, omdat ze nooit meer doen dan twijfelend vragen, of God hun het niet kwalijk nemen zou, als zij, zulke zondaars, het waagden, binnen te gaan, en hun handen begeerig uit te strekken naar de genade, die in Christus Jezus is.

Welk een arm Kerstfeest!

Daar binnen straalt het van licht, dat God geeft, en dat van het Kindeke uitschijnt. Maar hilverend in den donkeren kouden nacht staan ze van ver of vernaken zich bij het koude kunstlicht, dat de arme wereld ontstak.

Lezer, God geeft het licht — dat is Kerstfeest.

Vielen de stralen reeds verwarmend en verlichtend in uw ziel? Of staat ge buiten nog in den nacht?

Laat ons op dit komende feest gaan naar den Zaligmaker. Laat ons knielen voor Hem. Tot het licht schijne over onze ziel en het duister verdwijne voor het levende licht, dat van den Christus Gods uitstraalt en uw voeten richt op den weg des vredes.

Door den Kerstgang worde het feest voor u.
C. B.

KERKELIJK LEVEN.

Reformatie in de prediking.

XIII.

Het resultaat van onze enquête. XI.

Herinneren we nog eens aan de reeds gerefereerde reformatische wenschen, door de deelnemers aan onze enquête geuit:

1. Het bevindelijk element in de prediking heeft dringend versterking noodig.

2. De prediking dient meer tijdprediking te zijn en rekening te houden met de geestelijke stroomingen onzer dagen.

3. Er kome meer bezieling in de prediking.

4. De prediking ontsluit meer het gehele Woord Gods.

Hierop volgt een punt, dat nog al veel omvat en dat misschien het best hierin toe te spitsen is:

5. Er worden minder historische stoffen gekozen. Want daarom concentreeren zich voor een groot deel de klachten, welke wij hier op het oog hebben. De een zegt, dat de prediking soms te zeer het karakter van een bijbellesing draagt. De ander, dat zij vaak wel in een evangelisatie-lokaal op haar plaats zou zijn, maar niet op den kansel. Een derde, dat over het geheel het gehoor te laag wordt aangeslagen. En de meesten brengen dit in verband met een zekere voorkeur voor historische stoffen, welke zij meenen te ontdekken. Men merkt daarbij op, dat de prediking, als zij rekening houdt met het kerkelijk jaar, toch reeds veel historische stof zal moeten kiezen. Maar wanneer dan daarenboven nog op de overblijvende Zondagen over geschiedenissen en gelijkenissen wordt gepreekt, komen de andere deelen der Schrift niet tot hun recht. Een lezer heeft het volgens zijn gespecificeerde opgave in 1927 al heel merkwaardig getroffen. Van de 52 Zondagen hoorde hij op 38 over een historischen tekst preeken. Daar waren heel fijne psychologische preeken bij, voegt hij eraan toe. Hij ontkent ook niet, dat een historische tekst voor de kinderen der gemeente bijzondere attractie heeft. Ouders, zoo denkt hij, zullen zich dan ook lichter met zulk een tekstkeuze kunnen verzoenen dan zij, die geen kinderen hebben. Het peil der prediking wordt er onwillekeurig door omlaag gedrukt. Of ik daarop eens de aandacht wil vestigen, vraagt hij. Wat ik bij deze dan gedaan heb. Naar hij merken zal, staat hij hierin niet alleen. In hoever wij hier met een tamelijk algemeen verschijnsel te doen hebben, kunnen wij niet beoordeelen. Maar misschien willen onze predikanten hierover eens hun gedachten laten gaan.

Over de volgende punten kunnen wij niet zoo breed uitweiden.

Anders kwamen wij voorloopig niet tot een eind. Mogen wij daarom volstaan met ze alleen te noemen en verdere toelichting achterwege te laten?

6. Er worde meer „separatie“ gemaakt tusschen bekeerden en onbekeerden.

7. Het werk Gods sta meer op den voorgrond.

8. Er worde meer gelet op den vorm der prediking.

9. De prediking worde „hartelijker“.

10. De prediking zij er meer op gericht het kerkelijk besef aan te kweken.

11. Er worde meer nadruk gelegd op het apokalyptische element.

12. Het sociale element worde minder verwaarloosd.

13. De zending kome vaker ter sprake.

14. De prediking blijve binnen de vermoeidheidsgrenzen van het gros der gemeente en kiese niet als maatstaf de vermoeidheidsgrens van den prediker, daar die in den regel veel wijder van omtrek is.

Hieronder hebben wij zooveel doenlijk alle wenschen saamgebracht.

Mogelijk zal niet ieder deelnemer aan onze enquête den zijnen er dadelijk in terugvinden, omdat wij zijn formulering niet hebben overgenomen. Maar hij eenig zoeken zal hij hem wel ontdekken.

Gelijk gezegd, hebben wij er ons in den regel van onthouden uit te spreken of wij het met een wensch eens of oneens waren.

Dat zal wel uitkomen als wij in meer thetischen vorm onze gedachten over reformatie in de prediking ontwikkelen.

Wij danken onze korrespondenten ten zeerste, dat zij deze enquête deden slagen.

Wij danken hen ook voor den vorm, waarin zij dat deden.

Velen gaven van tevoren toe, dat hun oordeel eenzijdig kon zijn.

Menigmaal verraste ons de liefde tot hen, die het Woord Gods verkondigen.

Mogen wij heel ons Gereformeerde volk afmeten naar de deelnemers aan onze enquête, dan willen wij den uitroep niet inhouden: wat heeft dit volk ondanks veel gebreken toch mooie eigenschappen!

Wij vergeten daarbij niet: die zijn hun eigen geworden door Gods Geest en Woord.

Ter beëindiging der discussie.

Van de heeren Redert en Troost ontvingen wij onderstaand stuk ter plaatsing.

Gelijk men ziet, gaat dit grootendeels langs ons artikel heen.

De discussie komt daardoor op het doode punt te staan en het heeft daarom geen zin, die langer te laten voortduren.

Wij brengen in hun schrijven enkele cijfers aan, welke verwijzen naar de opmerkingen, welke wij daarop laten volgen.

Hooggeachte Redactie.

Vergun ons naar aanleiding van uw laatste stuk in „De Reformatie“ van 7 Dec. l.l., getiteld „Het masker af“, enkele opmerkingen.

1. Onze bewering dat het protest van Dr v. d. Vaart Smit niet werd geplaatst, handhaven wij ten volle. Een ingezonden stuk wordt op de daarvoor bestemde plaats opgenomen. 1) Dit deed u niet. Immers Dr v. d. Vaart Smit zond zijn protest in d.d. 29 Juli. Eerst in het nr. van 12 October kwam een zinsnede voor, terwijl u den tweeden zin zakelijk weergaf door te beloven uw lezers op de hoogte te zullen houden met het bewijsmateriaal dat Dr v. d. Vaart Smit zou ontleenen aan geschriften van Augustinus en Calvin. 2) Vergelijking met bovengenoemd ingezonden stuk d.d. 29 Juli zal u hiervan overtuigen.

Moge het stuk „feitelijk“ door u zijn weergegeven, het kwam door inlassching in uw artikel in bepaald licht te staan en was niet objectief. 3)

Duidelijk gezegd beteekent dit: „U heeft het stuk niet opgesteld“. 4) Wij verzekeren nogmaals nadrukkelijk: Het werd door ons beiden geheel opgesteld en blijft uitsluitend voor onze verantwoording.

Door uw „onthullingen“ wordt het hoe langer hoe moeilijker in kort bestek de zaak zuiver te stellen. Wat wij schreven: Onze predikant is niet de vroegere medewerker van de „N. R. Cl.“ „Van Geref. zijde“ is een volle waarheid.

Waar U, hooggeleerde heer, juist dezen anonieme „van Geref. zijde“ in één adem noemde met „onze“ Geref. medewerker van dit blad, daar moest dit wel verwarring stichten, een verwarring die door Uw laatste artikel zeer zeker nog grooter geworden is. 5)

Ons protest betrof het feit, dat een zakelijk dispute vertoebeld werd door vele bijkomstigheden.

Wat tenslotte betreft de handelwijze van hem of haar, die Doëg-diensten 6) bewees, wij willen hierover zwijgen. ...

Alleen zij opgemerkt, dat deze persoon absoluut niets weet van de geboorte der circulaire. 7) Het was een zaak van ons beiden.

Tenslotte kunnen wij verzekeren, dat wij ook door het vervolg van deze discussie nog versterkt zijn in de meening, dat ieder, die ons Geref. beginsel van harte

lijft, is potentieel 8) deze gedachte. Niets meer. Met ver

Zuid-Beij

1) Niet

houdt zich

inzicht te l

2) Hierin

op dit punt

gezegd:...

er één zin

de zakelij

zin zweg

rondborstig

in deze mis

3) Het s

dit moeten

4) Wij mo

iets duidelij

gezegd heb

Bovendien

voor wat w

gelieven te

zullen inzien

passen, niet

5) Mogen

tikel nog e

niet beweer

„Van Geref.

rees ons be

hadden bew

tigden alsof

kan iets zey

is en dat to

Daaraan ma

verzwegen

de anonym

„N. R. Cl.“

leven voor

met wie hij

Voorzichtig

misschien n

echter jour

ervan op d

te eiger. Z

schieden.

6) Ofschoo

niet te klag

inzenders n

7) Hierop

8) Gaarne

de broeders

voortaan n

op een dw

onthouden v

Onze leze

onze driestr

punt weersp

dat onze vri

karakter van

wanneer be

v. d. V. S.

de gemeente

onbeantwoor

He discus